

Magyar Köztársaság Alkotmánybírósága
Budapest
Váci út 71.
1396 Pf. 455.

MAGYAR KÖZTÁRSASÁG	
Közlekedés:	
Dátum: 1994-05-12	
Ügyazonosító: 498/B/94	Példány: 1
Megjelenítés:	Melléklet: ☒
db	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED]
kezdeményezem a Büntető Törvénykönyv 203. paragrafusának

alkotmányellenességének utólagos vizsgálatát

és megsemmisítését.

Hivatkozva a Magyar Köztársaság Alkotmányának alábbi cikkelyeire:

"A Magyar Köztársaság elismeri az ember sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait, ezek tiszteletben tartása és védelme az állam elsődrendű kötelessége." /Alkotmány 8. szakasz (1)/

Továbbá:

"A Magyar Köztársaság biztosítja a területén tartózkodó minden személy számára az emberi, illetve az állampolgári jogokat, bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül." /Alkotmány 70/A. szakasz (1)/

Mindezekre tekintettel tehát indítványozom az alábbi szakasz teljes megsemmisítését:

"(1) Aki egyenesági rokonával közöszül vagy fajtalankodik, büntettet követ el, és egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) Nem büntethető a leszármazó, ha a cselekmény elkövetésekor tizennyolcadik életévét nem töltötte be.

(3) Aki testvérével közöszül vagy természet elleni fajtalanságot követ el, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

/Btk., XIV. fejezet, *Vérfertőzés*, 203. szakasz (1), (2) és (3) bek./

Indokolás

A vérrokonok közötti szexuális kapcsolatot jellemzően már az archaikus társadalmak is tiltották (tabu). Az újabb korok tudományos felismerései igazolták, hogy a közeli rokon szülők gyermekei genetikailag sérülékenyebbek, életesélyeik korlátozottabbak. A genetika tehát "igazolta" az ősi, tapasztalásokból szublimálódott tudást. Mára azonban a gyermeknemzés és a nemzéssel nem járó szexuális érintkezés - mint különböző célzatú cselekvések - olyan mértékben elhatárolódtak az emberi gondolkodásban, közfelfogásban, hogy a "vérfertőzés" kifejezés által is sugallt, végzetszerűséget tükröző szemléletmód eltűnt.

Az emberi társadalmak, közösségek többsége jellemzően ma is elítéli (erkölcsileg) a közeli vérrokonok közötti szexuális kapcsolatot. Kérdéses azonban, hogy a jogi álláspontnak ebben a kérdésben szabad-e tükröznie az általános erkölcsi viszonyulást? Álláspontom szerint: nem. A jognak nem lehet feladata, hogy - bizonyos szempontból - nem kívánatos, illetve az íratlan szokásjogot sértő cselekményeket, magatartásformákat szankcionáljon, ha azokban a társadalomra veszélyesség eleme nem lelhető fel. Nem megengedhető, hogy a jog beavatkozzon emberek magánéletébe, szexuális szokásaiba.

A közeli vérrokonok szexuális érintkezésének látens veszélyessége ma olyannyira közismert, mint pl. a dohányzás egészségre közvetlen káros következményei. Álláspontom szerint - bár az összevetésnél természetesen kiderülnek a különbözőségek - az ilyen jellegű problémák társadalmi és egyéni kezelése összességében mégis a humán, segítő orientációjú szakemberck (tudományos kutatók, orvosok, pszichológusok), és nem a szankcionáló, elrettentő apparátus területe.

Kérem az indítványozott jogszabályi rendelkezés alkotmányosságának vizsgálatát, az érdemi eljárás lefolytatását.

Tisztelettel:

Budapest, 1994. május 8.

